

Arrest

nr. 268 360 van 15 februari 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 29 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat J. RICHIR en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Servisch staatsburger van Albanese origine afkomstig uit Norçë (Preshevë). Op X 2009 beviel u van uw zoon D. (...). Zijn vader, Ali H. (...), was gehuwd met een andere vrouw en sloot u de daaropvolgende maanden op in jullie woning in Cacak omdat hij niet wilde dat iemand van het bestaan van D. (...) te weten zou komen. Na zes maanden was de maat vol voor u en keerde u terug naar uw familie in Preshevë. Ali kwam nog verschillende keren zijn zoon opeisen. Een jaar na uw breuk met Ali bracht uw familie huwde u op traditionele wijze met Medjid A. (...), een Kosovaar die in Duitsland verbleef. Gedurende drie maanden woonde u bij hem in Duitsland. Hierna keerde u terug naar Preshevë. Zes weken later hoorde u dat Medjid in een Duitse gevangenis was beland. Op 19 mei 2012 werd uw dochter Q. (...) geboren. Medjid werd na een jaar of anderhalf jaar

vrijgelaten. U ging hierop met hem en uw kinderen samenwonen in Podujevë (Kosovo). Jullie relatie hield echter niet lang stand: Medjid begaf zich in het criminele milieu, zat in de wereld van de prostitutie en wilde uiteindelijk ook u inzetten om op deze wijze geld te verdienen. Na zeven of acht maanden in Kosovo gewoond te hebben keerde u samen met uw kinderen terug naar Preshevë. Omdat Ali nogmaals uw zoon D. (...) kwam opeisen en ermee dreigde om hem naar een weeshuis te brengen, vertrok u in januari 2015 naar Duitsland. U verzocht aldaar om internationale bescherming. U hoorde tijdens uw verblijf dat Ali gearresteerd was en tot een gevangenisstraf van vier jaar was veroordeeld. Na acht maanden in Duitsland verbleven te hebben werd uw verzoek om internationale bescherming afgewezen en keerde u vrijwillig terug naar Servië, alwaar u ging wonen in uw ouderlijke woning waar ook uw broer en zijn gezin verbleven. Gedurende twee en een half jaar had u een rustig leven en had u geen enkel contact meer met Ali en Medjid, de vaders van uw kinderen. Hoewel jullie allen een sociale uitkering kregen van de gemeente Preshevë, had uw familie het financieel niet gemakkelijk omdat zowel uw moeder, uw broer als uw schoonzus medische problemen kenden. Nadat hij u al verschillende keren had uitgescholden en een slag had uitgedeeld, liet uw broer u in maart 2018 verstaan dat u en uw kinderen niet langer bij hen konden blijven. U besloot om Servië opnieuw te verlaten en op 17 maart 2018 nam u samen met uw twee kinderen de bus naar België. U verzocht op 21 maart 2018 om internationale bescherming.

Op 20 februari 2019 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing in het kader van uw verzoek omdat dat er aan uw recente problemen met de vaders van uw kinderen geen geloof gehecht kan worden, omdat er stevige twijfels rezen bij de geloofwaardigheid van de problemen met uw broer, omdat u niet aannemelijk had gemaakt geen of onvoldoende beroep te kunnen doen op de in Servië beschikbare beschermingsmogelijkheden en omdat uit niets bleek dat u bij terugkeer naar Servië nergens terecht zou kunnen of dat er in Servië voor u geen of onvoldoende mogelijkheden zouden zijn om een zelfstandig leven uit te bouwen. Bij arrest van 2 september 2019 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beoordeling.

Zonder België te verlaten diende u op 19 januari 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verwijst opnieuw naar de problemen met de vaders van uw kinderen. U stelt dat bij een terugkeer naar Servië uw leven in gevaar is en dat ze uw kinderen zullen proberen af te nemen. Door deze situatie heeft u heden psychologische problemen. Om dit te ondersteunen legde u volgende documenten neer: een attest van uw psycholoog Pascale D. (...) d.d. 13 december 2020 waarin deze aangeeft dat u sinds 26 juli 2018 in behandeling bent, dat u veel stress heeft, dat u moeilijkheden ondervindt om uw gevoelens onder ogen te komen, dat u moeite heeft om om te gaan met uw verleden, dat u een negatief zelfbeeld heeft en dat uw persoonlijkheid beïnvloed wordt door de traditionele sociale en culturele opvattingen in uw land van herkomst; een attest van uw psychiater dokter A. M. (...) d.d. 4 februari 2021 waarin deze aangeeft dat u door uw traumatische verleden en uw extreem moeilijke sociale situatie angst- en depressieve klachten ontwikkeld heeft, dat u geremd wordt in het verwoorden van uw welzijn en dat een psychotherapeutische opvolging noodzakelijk blijft; een bevestiging van een consultatie bij dokter A. M. (...) op 26 maart 2021; en een onleesbaar en niet gedateerd schrijven van dokter A. M. (...).

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. U verklaarde in het kader van uw eerste verzoek enkel stress te hebben en vergeetachtig te zijn, doch u toonde dit op geen enkele wijze aan waardoor er redelijkerwijze aangenomen kon worden dat uw rechten gerespecteerd werden en u kon voldoen aan uw verplichtingen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U legde weliswaar verschillende attesten neer waaruit blijkt dat u mentale problemen ondervindt. U legde deze neer om aan te tonen dat u zich moeilijk kan uitdrukken en dat u uw gevoelens moeilijk kan uitleggen (verklaring volgend verzoek, vragen 16 en 19). Echter, uit de elementen die in uw administratief dossier voorhanden zijn, en met name de verklaring van de Dienst Vreemdelingenzaken zoals bepaald in artikel 51/8 Vreemdelingenwet, blijkt evenwel duidelijk dat u alle nieuwe elementen ter staving van uw volgend verzoek op dienstige wijze hebt kunnen toelichten en kenbaar maken zoals de wet dit voorschrijft. Het Commissariaat-generaal is derhalve van oordeel dat huidig volgend verzoek om internationale bescherming volgens de gangbare procedure als niet-ontvankelijk kan worden aangemerkt zonder dat er specifieke steunmaatregelen zoals een persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal, moeten worden verleend. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet vooreerst worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet. In dit verband dient herhaald te worden dat uw vorig verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat dat er aan uw recente problemen met de vaders van uw kinderen geen geloof gehecht kan worden, omdat er stevige twijfels rezen bij de geloofwaardigheid van de problemen met uw broer, omdat u niet aannemelijk had gemaakt geen of onvoldoende beroep te kunnen doen op de in Servië beschikbare beschermingsmogelijkheden en omdat uit niets bleek dat u bij terugkeer naar Servië nergens terecht zou kunnen of dat er in Servië voor u geen of onvoldoende mogelijkheden zouden zijn om een zelfstandig leven uit te bouwen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beoordeling. U diende geen cassatieberoep in tegen dit arrest. Bijgevolg resten er jullie geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot jullie vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat jullie betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat jullie voor internationale bescherming in aanmerking komen. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die een nieuw licht werpen op uw asielverzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, met name de problemen met de vaders van uw kinderen. U benadrukt in dit verband dat u alles al verteld heeft en niet alles wil herhalen (verklaring volgend verzoek, vragen 16 en 19).

Betreffende de verschillende attesten van uw psycholoog en uw psychiater, waaruit onder meer blijkt dat u door uw traumatische verleden en uw extreem moeilijke sociale situatie angst- en depressieve klachten ontwikkeld heeft, dat u stress heeft en dat u moeite heeft om uw verleden en uw gevoelens onder woorden te brengen, dient opgemerkt dat deze geen afbreuk doen aan de in het kader van uw eerste verzoek genomen weigeringsbeslissing. Uit niets blijkt immers dat uw (huidige) mentale problemen een invloed zouden hebben (gehad) op de inhoud van uw verklaringen afgelegd in het kader van uw vorig verzoek. Zo kan erop gewezen worden dat u in het kader van uw eerste verzoek slechts verwees naar het feit dat u stress had en dat u enorm veel vergat (notities persoonlijk onderhoud d.d. 4 februari 2019, p. 3 en 4). Indien u werkelijk van mening bent dat uw psychische problemen een verklaring konden bieden voor de door u afgelegde verklaringen, kan in alle redelijkheid verwacht worden dat u dit tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming, hetzij op het Commissariaat-generaal, hetzij in het kader van uw beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, had aangetoond, temeer daar uit het attest van uw psychologe Pascale D. (...) d.d. 13 december 2020 blijkt dat u reeds sinds juli 2018 – enige tijd vóór u tweemaal gehoord werd door het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste verzoek – voortdurend door een psycholoog werd ondersteund. Bovendien kan er nog opgemerkt worden dat het gegeven dat u stress heeft en moeite heeft om uw verleden en/of uw gevoelens onder woorden te brengen nog geen rechtvaardiging inhoudt voor de flagrant tegenstrijdige verklaringen die u aflegde in het kader van uw eerste verzoek betreffende de recente problemen met de vaders van uw kinderen. Derhalve kan niet worden aanvaard dat uw mentale problemen mogelijks van invloed zouden zijn geweest op het verloop van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Tot slot dient er nog benadrukt te worden dat uw mentale problematiek hoe dan ook geen afbreuk doet aan uw beschermingsmogelijkheden in Servië.

Dat u nood heeft aan een voortdurende psychologische omkadering, zoals blijkt uit het attest van uw psychiater d.d. 4 februari 2021, kan de in het kader van uw eerste verzoek genomen weigeringsbeslissing evenmin wijzigen.

Uit uw verklaringen afgelegd bij uw eerste verzoek blijkt immers dat u – zo schreef de dokter u medicatie tegen de stress voor - en uw familie in Servië toegang hebben tot de gezondheidsvoorzieningen (notities persoonlijk onderhoud d.d. 4 februari 2019, p. 7 en 13), waardoor uit niets blijkt dat, indien u bij terugkeer naar Servië nood zou hebben aan een psycho-medische omkadering, u hiertoe ten gevolge van Conventiegerelateerde criteria geen toegang zou hebben.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat jullie voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster formuleert wat zich aandient als een enig middel als volgt:

“Overwegende dat verzoekster een eerste middel neemt van de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de schending van artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, evenals van de gegrondheid en de wettelijkheid van de beslissingen betreffende de hoedanigheid van vluchteling en de status van subsidiaire bescherming, van de beginselen van behoorlijk bestuur, van voorzorgs- en zorgvuldigheid, van artikel 3 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, van de beginselen van zorgvuldigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur.”

Verzoekster wijst op haar fysieke en psychische problemen, op haar profiel als alleenstaande moeder met twee kinderen, op het bijzonder kwetsbare profiel dat zij en haar kinderen ten gevolge hiervan hebben en op de toegang tot psychische zorg waaraan zij nood heeft. Verzoekster stelt alleen en zonder inkomen te zijn en niet in staat te zijn om te werken. Verder geeft zij aan dat haar psychische toestand zou kunnen verslechteren door een terugkeer naar de locatie die de oorzaak voor haar trauma vormt.

“Het OSAR verslag van 2019 meldt dat de gezondheidszorgen binnen de drie maanden na de terugkeer naar het land niet toegankelijk zijn (om reden dat het noodzakelijk is om in het bezit te zijn van een specifieke kaart). Het verslag meldt ook dat de wachttijd in de openbare gezondheidszorginstellingen in ieder geval bijzonder lang is.

Verzoekster heeft echter een voortdurende psychologische follow-up nodig.

Uit dit verslag blijkt ook dat Servië niet over openbare ziekenfondsen beschikt die duurzaam gefinancierd worden, en dat het gebrek aan personeel toeneemt.

Volgens een verslag ingeroepen door OSAR overwegen drie vierden van de Servische artsen om Servië te verlaten.

Bijgevolg zal verzoekster niet in staat zijn om over een duurzame en zekere opvolging te genieten.

Verzoekster is van Albanese herkomst.

Het OSAR verslag maakt melding van aanhoudende ongelijkheden in de toegang tot de gezondheidszorgen.

Uit een artikel van de site isamer blijkt dat : “Today the Albanian minority enjoys minimal rights, they are not represented in governmental institutions, and the whole Albanian community has only one representative in the parliament.».

Verzoekster is door twee minderjarige kinderen begeleid.

Haar medische toestand dreigt te verslechteren, terwijl zij met haar twee minderjarige kinderen leeft.

Deze laatste zullen zich in bijzondere problematische situatie terecht komen.

De voorzorg- en zorgvuldigheidsplicht en de plicht van behoorlijk bestuur worden versterkt wanneer een kind rechtstreeks of onrechtstreeks in een beslissing betrokken is."

Verzoekster geeft vervolgens een algemene uiteenzetting omtrent het hoger belang van het kind en de zorgvuldigheids- en motiveringsplicht.

"Uit al deze elementen blijkt dat tegenpartij het beroep enkel bekijkt van de kant van de gewelddadigheden die verzoekster vanwege haar broer onderging.

Zij houdt geenszins rekening met de familiale situatie van verzoekster, haar persoonlijke situatie en haar herkomst ten aanzien van haar mentale kwetsbaarheid.

Gezien haar Albanese herkomst en haar financiële situatie (zonder inkomen), zal verzoekster een beperkte toegang tot de gezondheidszorgen hebben."

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

"- haar rechtstreeks de status van vluchteling in de zin van het Verdrag van Geneve of, ten subsidiaire titel, het subsidiaire beschermingsstatus in de zin van het artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 toe te kennen;

- ten volkomen subsidiaire titel, de bestreden beslissing nietig te verklaren en het dossier voor het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen voor bijkomende onderzoeken terug te zenden".

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog algemene landeninformatie bij het voorliggende verzoekschrift (bijlagen 2-3).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De Raad spreekt zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal vooreerst niet uit over een maatregel tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of er *in casu* nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) aan de orde zijn, of door verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.2. Met betrekking tot verzoeksters betoog inzake het hoger belang van het kind, kan verder worden opgemerkt dat, hoewel het hoger belang van het kind krachtens onder meer artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, een loutere verwijzing naar dit hoger belang niet kan volstaan om in hoofde van verzoekster en/of haar kinderen het bestaan van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en/of 48/4 van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Het gegeven dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de motiveringplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar wordt gesteld:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. U verklaarde in het kader van uw eerste verzoek enkel stress te hebben en vergeetachtig te zijn, doch u toonde dit op geen enkele wijze aan waardoor er redelijkerwijze aangenomen kon worden dat uw rechten gerespecteerd werden en u kon voldoen aan uw verplichtingen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U legde weliswaar verschillende attesten neer waaruit blijkt dat u mentale problemen ondervindt. U legde deze neer om aan te tonen dat u zich moeilijk kan uitdrukken en dat u uw gevoelens moeilijk kan uitleggen (verklaring volgend verzoek, vragen 16 en 19). Echter, uit de elementen die in uw administratief dossier voorhanden zijn, en met name de verklaring van de Dienst Vreemdelingenzaken zoals bepaald in artikel 51/8 Vreemdelingenwet, blijkt evenwel duidelijk dat u alle nieuwe elementen ter staving van uw volgend verzoek op dienstige wijze hebt kunnen toelichten en kenbaar maken zoals de wet dit voorschrijft. Het Commissariaat-generaal is derhalve van oordeel dat huidig volgend verzoek om internationale bescherming volgens de gangbare procedure als niet-ontvankelijk kan worden aangemerkt zonder dat er specifieke steunmaatregelen zoals een persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal, moeten worden verleend. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze in het geheel niet aanvecht of betwist, onverminderd gelden. Dit geldt nog des te meer nu verzoekster in de vragenlijst “*bijzondere procedurele noden*” DVZ zelf aangaf dat de door haar gekende mentale problemen volgens haar geen invloed hadden op haar deelname aan de procedure en expliciet verklaarde: *“Ik kan mijn interview doen”*.

Gelet op het voorgaande, toont verzoekster niet aan dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Verder duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.5. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In het licht van voormeld wetsartikel, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gesteld:

“In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet vooreerst worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet. In dit verband dient herhaald te worden dat uw vorig verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat dat er aan uw recente problemen met de vaders van uw kinderen geen geloof gehecht kan worden, omdat er stevige twijfels rezen bij de geloofwaardigheid van de problemen met uw broer, omdat u niet aannemelijk had gemaakt geen of onvoldoende beroep te kunnen doen op de in Servië beschikbare beschermingsmogelijkheden en omdat uit niets bleek dat u bij terugkeer naar Servië nergens terecht zou kunnen of dat er in Servië voor u geen of onvoldoende mogelijkheden zouden zijn om een zelfstandig leven uit te bouwen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beoordeling. U diende geen cassatieberoep in tegen dit arrest. Bijgevolg resten er jullie geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot jullie vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat jullie betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat jullie voor internationale bescherming in aanmerking komen. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die een nieuw licht werpen op uw asielerzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, met name de problemen met de vaders van uw kinderen. U benadrukt in dit verband dat u alles al verteld heeft en niet alles wil herhalen (verklaring volgend verzoek, vragen 16 en 19).

Betreffende de verschillende attesten van uw psycholoog en uw psychiater, waaruit onder meer blijkt dat u door uw traumatische verleden en uw extreem moeilijke sociale situatie angst- en depressieve klachten ontwikkeld heeft, dat u stress heeft en dat u moeite heeft om uw verleden en uw gevoelens onder woorden te brengen, dient opgemerkt dat deze geen afbreuk doen aan de in het kader van uw eerste verzoek genomen weigeringsbeslissing. Uit niets blijkt immers dat uw (huidige) mentale problemen een invloed zouden hebben (gehad) op de inhoud van uw verklaringen afgelegd in het kader van uw vorig verzoek. Zo kan erop gewezen worden dat u in het kader van uw eerste verzoek slechts verwees naar het feit dat u stress had en dat u enorm veel vergat (notities persoonlijk onderhoud d.d. 4 februari 2019, p. 3 en 4). Indien u werkelijk van mening bent dat uw psychische problemen een verklaring konden bieden voor de door u afgelegde verklaringen, kan in alle redelijkheid verwacht worden dat u dit tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming, hetzij op het Commissariaat-generaal, hetzij in het kader van uw beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, had aangetoond, temeer daar uit het attest van uw psychologe Pascale D. (...) d.d. 13 december 2020 blijkt dat u reeds sinds juli 2018 – enige tijd vóór u tweemaal gehoord werd door het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste verzoek – voortdurend door een psycholoog werd ondersteund. Bovendien kan er nog opgemerkt worden dat het gegeven dat u stress heeft en moeite heeft om uw verleden en/of uw gevoelens onder woorden te brengen nog geen rechtvaardiging inhoudt voor de flagrant tegenstrijdige verklaringen die u aflegde in het kader van uw eerste verzoek betreffende de recente problemen met de vaders van uw kinderen. Derhalve kan niet worden aanvaard dat uw mentale problemen mogelijks van invloed zouden zijn geweest op het verloop van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Tot slot dient er nog benadrukt te worden dat uw mentale problematiek hoe dan ook geen afbreuk doet aan uw beschermingsmogelijkheden in Servië.

Dat u nood heeft aan een voortdurende psychologische omkadering, zoals blijkt uit het attest van uw psychiater d.d. 4 februari 2021, kan de in het kader van uw eerste verzoek genomen weigeringsbeslissing evenmin wijzigen.

Uit uw verklaringen afgelegd bij uw eerste verzoek blijkt immers dat u – zo schreef de dokter u medicatie tegen de stress voor - en uw familie in Servië toegang hebben tot de gezondheidsvoorzieningen (notities persoonlijk onderhoud d.d. 4 februari 2019, p. 7 en 13), waardoor uit niets blijkt dat, indien u bij terugkeer naar Servië nood zou hebben aan een psycho-medische omkadering, u hiertoe ten gevolge van Conventiegerelateerde criteria geen toegang zou hebben."

Verzoekster slaagt er in het geheel niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat, in zoverre verzoekster in het verzoekschrift andermaal aanvoert dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een alleenstaande moeder met twee kinderen zou zijn, dat zij er geen inkomen en onvoldoende financiële middelen zou hebben en dat zij er van de nodige ondersteuning verstoken zou blijven, alsmede waar zij de nadruk vestigt op haar Albanese origine, al deze elementen reeds werden beoordeeld door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en dit in het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming en in het kader van het verzoek om internationale bescherming dat verzoekster in

navolging hiervan indiende voor haar kinderen. Bij arrest nr. 225 589 van 2 september 2019 in de zaak RvV 230 779 / IV en bij arrest nr. 237 254 van 19 juni 2020 in de zaak RvV 241 990 / IV werd daarbij geoordeeld dat geen van deze elementen kon leiden tot de toekenning van internationale bescherming aan verzoekster en/of haar kinderen.

Verzoekster kan haar onderhavige verzoekschrift en verzoek om internationale bescherming niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de bij de voormelde arresten gedane vaststellingen en beoordeling. Tegen deze arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg genieten deze arresten, voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen, kracht en gezag van gewijsde. Eens de Raad een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, heeft de Raad wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Bij een beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over het eerdere verzoek om internationale bescherming. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van het eerdere verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd. De Raad kan zich dus op geheel het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming zijn afgelegd.

Verzoekster reikt in het kader van haar voorliggende verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aan die een ander licht zouden kunnen werpen op de in de twee voormelde arresten gedane vaststellingen en beoordeling.

De door haar neergelegde psychologische en psychiatrische attesten, zoals opgenomen in de map 'documenten' en zoals bij het verzoekschrift gevoegd, kunnen hieraan omwille van de in de bestreden beslissing gedane, pertinente en terechte vaststellingen inzake de door haar aangevoerde psychische problemen, immers hoegenaamd geen afbreuk doen. Bijkomend kan in dit kader bovendien worden opgemerkt dat zulke medische attesten geenszins een sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een attest dat wordt neergelegd ter staving van psychische problemen. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is de opsteller van dergelijk attest bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

Ook de algemene informatie die verzoekster met betrekking tot de situatie voor de Albanese minderheid in Servië bij het verzoekschrift voegt is, te meer nu deze reeds dateert van oktober 2019 terwijl het arrest inzake verzoeksters twee kinderen, die door verzoekster werden vertegenwoordigd, dateert van juni 2020, geenszins van zulke aard dat zij afbreuk zou kunnen doen aan de in de twee voormelde arresten gedane vaststellingen en beoordeling. Uit deze informatie kan immers op generlei wijze worden afgeleid dat het loutere gegeven een etnische Albanees te zijn en aanwezig te zijn in (Zuid-)Servië zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Dat zulks zo zou zijn, wordt verder duidelijk ontkracht door het feit dat verzoeksters familie er nog verblijft. Eveneens wordt dit tegengesproken doordat verzoekster blijkens de reeds in de twee hoger aangehaalde arresten gedane vaststellingen in dit kader in haren hoofde en/of in hoofde van haar kinderen nooit enig concreet en geloofwaardig probleem aanhaalde met haar autoriteiten en/of haar medeburgers.

In zoverre verzoekster daarnaast aanvoert dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst verstoken zou dreigen te blijven van de nodige gezondheidszorg, kan vooreerst worden opgemerkt dat zulks, te meer nu zij blijkens de gedane vaststellingen in de twee reeds hoger aangehaalde arresten in het verleden op zowel financieel vlak als andere vlakken werd ondersteund door zowel haar familie als de Servische autoriteiten en aangenomen kan worden dat zij zich opnieuw op dergelijke ondersteuning kan beroepen, niet kan worden aangenomen. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, hadden zowel zijzelf als haar familie in het verleden wanneer zulks nodig was immers weldegelijk toegang tot de nodige gezondheidszorg en medicatie. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat, zo

verzoekster al aannemelijk zou maken dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst (tijdelijk) verstoken zou dreigen te blijven van psychologische en medische begeleiding, *quod non*, noch uit de door haar aangereikte informatie, noch uit de overige voorliggende landeninformatie kan worden afgeleid dat dit louter of hoofdzakelijk te wijten zou zijn aan haar etnische, Albanese aanhorigheid. Evenmin kan uit deze informatie worden afgeleid of toont verzoekster anderszins aan dat, in het geval haar toch omwille van haar Albanese etnie de toegang tot de nodige gezondheidszorg zou worden ontzegd, zij zich in dit kader niet tot de Servische autoriteiten zou kunnen wenden ter verkrijging van de nodige genoegdoening, ondersteuning en bescherming. Aldus dient omtrent verzoeksters psychische en medische problemen te worden opgemerkt dat verzoekster geheel niet aannemelijk maakt dat deze problemen in haren hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont zij middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat zij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dienen te richten tot de geëigende procedure.

Het voorgaande vindt daarenboven duidelijk bevestiging in het feit dat Servië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet aan de orde en worden er geen nieuwe elementen of feiten door verzoekster neergelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.7. Gelet op het voorgaande toont verzoekster niet aan dat zij vroeger reeds vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Evenmin toont verzoekster, in acht genomen hetgeen voorafgaat, aan dat zij bij een eventuele vervolging of bij eventuele ernstige schade verstoken zou dreigen te blijven van de bescherming van haar eigen, nationale autoriteiten. Derhalve beroept verzoekster zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Verzoekster toont voor het overige niet aan op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van dit beginsel ook niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT